
Caput III.

De usu, et collatione pontificalium.

§. I.

Benedictionem Abbatum excipit usus pontificalium, videmus namque Abbates portare mitras, baculos Episcoporum adinstar gestare pastorales, in pectore crucibus exornari, quae eisdem non ex jure communi, sed ex privilegio videntur competere, ut liquet ex cap. *ut apostolicae* de priv. in VI. conf. Rodriquez tom. 1. q. 19. art. 2.

Hoc interim verum est, posse Abbates, qui pontificalium usum exercent, ea omnia, quae sine crismate, et unctione peraguntur, consecrare, excipiuntur haud obscure per can. Consult. de consecr. d. 1. altaria, calices, corporalia etc.

Aliud privilegium Abbatibus jure novo competens est, ut post matutinum, et vesperras populo possint benedictionem impertiri, at hoc ipsum restrictum est ab Alex. IV. cap. 3. de priv. in VI. ubi dicitur: *In Ecclesiis,*

quae ad eos (*Abbatēs*) pleno jure pertinent, quando in eis, divina officia celebrant, possunt post *Missarum* solemnias, et vespertinas, et matutinas laudes benedictionem solemnem elargiri. Alibi autem publice, aut per vias, civitates, et castra, et villas populis, et plebibus benedictionem facere, vel impertiri non valeant.

Declarat praeterea *Clemens IV.* ut *Abbatēs*, et alii, quibus mitrae usus est ab eadem sede pontificia concessus, exempti quidem in provincialibus conciliis, et episcopalibus Synodis, quibus nonnulli eorum interesse tenentur, mitris tantum nari-frisiatis, non tamen, aureas, vel argenteas laminas, aut gemmas habentibus uti possint: non exempti vero simplicibus, et planis utantur. In aliis vero locis exemptis, et non exemptis mitris liceat illis uti, prout concessa illis ab eadem sede indulta permittunt, habetur haec declaratio cap. 6. de priv. in VI.

Audiat hanc super re *S. Bern.* qui l. de mor. et off. *Episc.* c. 9. ait: *Abbatēs multo*

labore, et pretio apostolicis adepti privile-
giis, per ipsam sibi vindicare insignia pon-
tificialia, utentes et ipsi more Pontificum
mitra, annulo, atque sandaliis. Sane si
attenditur rerum dignitas, hanc monachi
abhorret professio; si ministerium solis
liquet congruere Pontificibus - - Quo ista
ô Monachi, ubi timor mentis? ubi rubor
frontis? Quis unquam probatorum Mo-
nachorum tale aliquid aut verbo docuit
aut reliquit exemplo? Quid putas, scri-
bit ad Guil. Abb. in his omnibus quaeritur?
poenitentium compunctio? an intuentium
admiratio? ô vanitas vanitatum! Conf.
Mabilon. praef. ad p. 1. Saec. 6. bened.

§. II.

Examinitis, quantum brevissime fieri
poterat iis, quae ad usum pontificalium spec-
tant, nunc ad illud privilegium, quod Abba-
tibus intuitu collationis ordinum competit,
descendamus oportet. Ordinem, qui caracte-
rem imprimit, sacramentum N. L. esse defi-
nivit Trid. sess. 23. de sacr. ord. c. 3. et 4. Hu-
jus sacramenti varii sunt gradus tamquam par-

tes integrales, ordines etenim alii sunt *maiores*, et sacri quia annexum sibi habent votum castitatis, alii *minores*, utrique simul regale sacerdotium, cujus complementum episcopatus est, constituunt, de his videsis Cl. Riegger p. 1. edit. 2. C. 2. de Hier. Eccles.

Caeterum potestas benedicendi, sacrificandi, consecrandi res, vel personas proprie solis episcopis congruit, Abbatibus autem ex privilegio tantum, prout liquet ex cap. Abbates de priv. in VI. cum hac tamen restrictione, *ut eis non liceat aliis, quam suis monachis, et monasteriorum suorum conversis, et qui ad illa convolaverint, et in quos ecclesiasticam, et quasi episcopalem obtinent jurisdictionem primam clericalem tonsuram, et minores ordines conferre.* Idem habetur sess. 23. Conc. Trid. c. 10. quae prohibitio etiam ad episcopos extenditur, et in transgressores poena suspensionis statuitur in cap. ult. sess. 6. de reform. his verbis: *Nulli episcopo sub cujuscunque privilegii praetextu liceat pontificalia in alterius dioecesi exercere, nisi de ordinarii loci*

licentia, et in personas eidem ordinario subjectas tantum, si secus factum fuerit Episcopus ab exercitio pontificalium, et sic ordinati ab executione ordinum sint ipso jure suspensi, quae poena potiori titulo Abbates extra limites suos ordinantes concernit.

Pro calce hujus capituli quaeritur, utrum possint Abbates suos Novitios ordinare? At ab hac haud difficili quaestione facile te expediveris, si cum Eminentissimo Petra tract. 1. pag. 338. num. 18. asseras, jus ordinandi Novitios Abbatibus non competere; ratio petitur ex decreto Clem. VIII. quo cautum est, ut ordinandi ab Abbate sint *subditi regulares*, quales Novitii non sunt, cum regularis quis prius non dicatur, quam regulam sit professus. His suffragatur Trid. sess. 23. de regul.

Nec quidquam contra nos evincunt illi, qui asserunt, Novitios titulo immunitatis personalis fieri subditos regulares; nam assertum istud, falsum ruit ex eo, quia privilegium fori et canonis non ex virtute vitae regularis, sed ex qualitate personae ecclesiasticae pullulat. Conf. Trid. sess. 23. c. 6.
